Zabytkowa Kaplica w Zakępiu

W 1695r. w miejscowości Łukowce zbudowano cerkiew unicką. W 1874r. przekształcono ją na cerkiew prawosławną. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w roku 1918 stała się ona kaplicą katolicką, a od roku 1921 kościołem parafialnym wyznania rzymsko-katolickiego.

Po latach starań ówczesnego proboszcza Księdza Jana Kurowskiego w 1990 roku kościół przewieziono z Łukowców do Zakępia. Pierwszą Mszę św. odprawił 05.08.1990 r. ks. Bp W. Skomorucha, a wiosną 1991 r. dokonano jej poświęcenia.

Kaplica ta cały czas służy mieszkańcom. Odprawiane są tu niedzielne i świąteczne msze św. i nabożeństwa. Jest to zabytek klasy zerowej z końca XVII w.

Tragiczne wydarzenie w Józefowie Dużym

W nocy z 13 na 14 kwietnia 1940r. hitlerowcy dokonali masowej egzekucji w Józefowie Dużym, w wyniku której śmierć poniosło 217 osób w wieku od 15 do 70 lat. Mordu dokonano w odwet za zamordowanie rodziny kolonisty niemieckiego Adolfa Käsnera. Zginął kolonista, jego żona Augusta, córka Hilda lat 19, synowie Otto lat 14 i Aleksander lat 9. Morderstwo miało cel rabunkowy, zostało popełnione ze szczególnym okrucieństwem. Sprawcy uszli bezkarnie, a za ich zbrodnię zapłaciło życiem tylu niewinnych ludzi. Dziś zbrodnię sprzed lat, upamiętniają symbole męczeństwa: krzyż i pomnik przedstawiający postać Matki Bolejącej.

Po 16 latach od chwili masowej kaźni, tj. 19 kwietnia 1956 r. dokonano ekshumacji zwłok ofiar i przeniesiono je na cmentarz parafialny w Serokomli. Spoczywają w 16 zbiorowych mogiłach, nad którymi wzniesiono murowany obelisk.

70 rocznica konsekracji kościoła pw. św. Stanisława BpM w Serokomli

1947 - 2017

www.parafiaserokomla.pl

Rys historyczny parafii Serokomla

Parafia rzymsko – katolicka pod wezwaniem św. Stanisława Bp M należy obecnie do dekanatu adamowskiego w diecezji siedleckiej. W początkowej fazie swego istnienia należała do diecezji krakowskiej, dekanatu łukowskiego. W Archiwum Kurii Biskupiej w Krakowie znajduje się akt erekcyjny kościoła w Serokomli pochodzący z 1444r., którego autentyczności nie potwierdzono. Wiadomo, że parafię w Serokomli ufundował w 1545r. Piotr Kijeński założyciel i właściciel tej miejscowości. W tym czasie parafia została uposażona w ziemię i sadzawki rybne położone w Serokomli i Hordzieży. Najstarsze wzmianki dotyczące okolic Serokomli odnoszą się do wsi Hordzież, która przed rokiem 1437 należała do parafii Kock, na gruntach której później lokowana jest Serokomla. Nie ma wzmianek dotyczących wyglądu budynku kościoła, którego fundatorem był P. Kijeński. Pierwszy, którego wygląd można opisać, został ufundowany w 1766r. przez ówczesnego właściciela Serokomli Ignacego Scipio del Campo. W 1914r. w wyniku wielkiego pożaru, jaki nawiedził miejscowość, spłonął również kościół drewniany kryty gontem. Przez dwa lata wierni nie mieli własnej świątyni. W roku 1916 ukończono budowę drewnianej tymczasowej kaplicy. Przed kaplicą znajdowała się murowana dzwonnica, której nie zniszczył pożar ani zawierucha wojenna. 20 lutego 1930r. nowym proboszczem parafii został mianowany Ks. Paweł Norwind, który po wielu trudach rozpoczął budowę nowego kościoła. Po 9 latach powstała świątynia w stylu wczesnego renesansu. Wymiary: dł. 40 m, szer. 25 m, wysokość prezbiterium 10 m, wysokość wieży 29 m. Obliczony na pomieszczenie 1800 osób. W czasie wizytacji kanonicznej dnia 28 września 1947r. Bp Ignacy Świrski dokonał konsekracji nowego kościoła. W latach 1537 – 1870 Serokomla miała prawa miejskie, które utraciła za udział ludności w powstaniu styczniowym.

Ołtarz główny znajduje się na tle polichromii (Sąd Ostateczny, Cudowne rozmnożenie chleba i Uzdrowienie trędowatego) wykonanych temperą laserunkową przez Zbigniewa Łoskota z Warszawy. W ołtarzu umieszczono siedem figur świętych. W centralnym miejscu ołtarza postać św. Stanisława - patrona parafii, u którego stóp znajdują się dwa orły. Po prawej stronie postacie świętych polskich: królewicza Kazimierza, Andrzeja Boboli, Józafata Kuncewicza. Po lewej stronie postacie świętych: Bp Wojciecha, Stanisława Kostki, Jana Kantego. Sponsorem ołtarza była Urszula Kaczorowska.

Chrzcielnica wykonana z drewna na początku XX w. Przy niej zostały umieszczone figury św. Jana Chrzciciela i Pana Jezusa przyjmującego chrzest pochodzące z drugiej poł. XVIII w. Chrzcielnicę odnowiono w 1944 r., a rzeźby w 2000 r.

W kościele są dwa ołtarze boczne.

W lewej nawie ołtarz poświęcony Matce Bożejz Dzieciątkiem Jezus oraz św. Stanisławowi Kostce z mottem jego życia ,,Ad majore matus sum". (Do wyższych rzeczy jestem stworzony).

W prawej nawie umieszczone są postacie św. Franciszka Serafickiego i św. Antoniego z Dzieciątkiem Jezus.